

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Lojkáskové a soudců Mgr. Vladimíra Soukupa a JUDr. Blaženy Škopkové ve věci

žalobkyně: [redacted] narozená dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená advokátem [redacted]
sídlem [redacted]

proti
žalovanému: [redacted] narozený dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem Mgr. [redacted]
sídlem [redacted]

o určení vlastnického práva

o odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v Berouně č.j. 10 C 95/2021 – 209 ze dne 11. listopadu 2021,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se potvrzuje.
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému náklady odvolacího řízení ve výši 9 590 Kč, a to k rukám jejího právního zástupce, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Berouně svým rozsudkem č.j. 10 C 95/2021 – 209 ze dne 11. 11. 2021 rozhodl tak, že výrokem I. zamítl žalobu na určení, že žalobkyně je vlastníkem spoluvlastnického podílu o velikosti 1/4 k pozemku parc. č. [redacted] a parc. č. [redacted] jehož součástí je rodinný dům

Shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Řáhová

č.p. [REDAKCE] to vše v k.ú. [REDAKCE] [REDAKCE] a výrokem II. uložil žalobkyni povinnost nahradit žalovanému do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku náklady řízení ve výši 40 559,25 Kč k rukám jeho právního zástupce.

2. Žalobkyně se požadovaného určení domáhala s tím, že se žalovaným sdílela společnou domácnost v nemovitosti v [REDAKCE] jejíž byla dříve výlučným vlastníkem. Mezi účastníky vznikaly konflikty, které vyvolával žalovaný, a žalobkyně s ním proto v červnu 2019 ukončila soužití. Žalovaný však společnou domácnost neopustil, žalobkyni hrubě napadl a vyhrožoval jí újmou na zdraví. Po jeho naléhání s ním obnovila soužití a dne 17. 7. 2019 mu darovala spoluvlastnický podíl na nemovitosti v rozsahu ideální 1/4. Protože konflikty mezi nimi neustaly a jejich četnost se začala zvyšovat, žalobkyně se znovu rozhodla ukončit společné soužití účastníků. Žalovaný ji dne 22. 11. 2020 fyzicky napadl a způsobil jí pohmožděniny a ona pak společnou domácnost z důvodu obav opustila. Tvrdila, že ji žalovaný dne 9. 2. 2021 opakovaně vyhrožoval, slovně ji napadal, urážel a nakonec ji napadl i fyzicky, kdy ji opakovaně udeřil pánví do hlavy. Žalobkyně byla ošetřena v nemocnici a věc byla šetřena policií. Žalovaný po celou dobu jejich soužití bránil žalobkyni ve styku s jejími blízkými a omezoval ji v sociálních kontaktech. Žalobkyně z těchto důvodů odstoupila od daru pro nevděk dopisem ze dne 2. 3. 2021 a současně odvolala dar i pro nouzi, jelikož není schopna hradit náklady na svoji výživu. Žalobkyně rovněž namítla neplatnost darovací smlouvy i s ohledem na to, že ji uzavřela v tísní a pod vlivem žalovaného, který ji k tomu přesvědčil lstí a úskokem, když odstoupila in eventum od daru i pro rozpor s dobrými mravy. Naléhavý právní zájem na požadovaném určení shledávala v tom, že zbývající spoluvlastnický podíl o velikosti 3/4 na nemovitostech prodala třetí osobě. Žalovaný navrhl žalobu jako šikanózní zamítnout. Tvrdil, že dokončil stavbu předmětné nemovitosti svojí prací, když financoval její část z prodeje svého bytu. K prvnímu konfliktu mezi účastníky došlo na přelomu května a června 2019 kvůli tomu, že žalovanému i přes jeho žádosti o vyřešení majetkových záležitostí, v domě nic nepatřilo a žalobkyně mu pak darovala předmětný spoluvlastnický podíl. Žalovaný popřel, že by žalobkyni napadal a že by na ni vyvíjel nepřiměřený nátlak při uzavření smlouvy a využil její tísně a obav. Od léta 2019 mezi účastníky docházelo k hádkám proto, že se rodinní příslušníci žalobkyně začali po uzavření darovací smlouvy chovat k žalovanému nevhodně. Účastníci se nakonec dohodli na ukončení jejich soužití a na prodeji domu, nicméně dne 22. 11. 2020 mezi nimi došlo k hádce ohledně návrhu kupní smlouvy, a žalobkyně dala v této souvislosti žalovanému facku. V přestupkovém řízení byli oba účastníci uznáni vinnými ze spáchání přestupku proti občanskému soužití, a každému z nich byla uložena pokuta ve výši 1 000 Kč. Po odstěhování žalobkyně v listopadu 2020 bydlel žalovaný v domě do února 2021 sám, přičemž žalobkyně nechala v prosinci 2020 dům odpojit od energií. K poslednímu incidentu mezi účastníky došlo dne 8. 2. 2021, kdy si žalobkyně přijela pro své věci. Žalovaný připustil, že z jeho strany padlo vůči žalobkyni i několik nadávek, ale popřel, že by ji udeřil pánví do hlavy.
3. Soud prvního stupně po provedeném řízení, kdy provedl důkaz listinami a výslechy svědků tak, jak je podrobně uvedeno v odůvodnění napadeného rozsudku, na které odvolací soud pro stručnost odkazuje, dospěl k závěru, že po několika letech, kdy se účastníci seznámili, spolu začali v roce 2017 bydlet v [REDAKCE] kde žalobkyně zakoupila pozemek a nechala na něm postavit předmětný dům. Žalovaný do domu investoval část svých prostředků z prodeje bytu a na domě pracoval. Protože vlastníkem domu byla výlučně žalobkyně, a žalovaný se obával, že by neměl kam jít, pokud by se žalobkyni něco stalo, začaly mezi účastníky vznikat konflikty. V červnu 2019 mezi nimi došlo k incidentu, a žalovaný byl podezřelý ze spáchání přestupku proti občanskému soužití, kdy měl úmyslně slovně napadnout žalobkyni, ale nebyl shledán vinným. Žalobkyně mu pak darovala spoluvlastnický podíl o velikosti 1/4 předmětných nemovitostí darovací smlouvou sepsanou formou notářského zápisu ze dne 17. 7. 2019. Soužití účastníků bylo klidné do Vánoc 2019, ale poté, co se děti žalobkyně dozvěděly, že žalobkyně darovala žalovanému spoluvlastnický podíl, přestaly s ním komunikovat. Žalovaný je ignoroval a posléze nesouhlasil s tím, aby do domu jezdila dcera žalobkyně [REDAKCE] [REDAKCE]. V srpnu 2020 se proto účastníci rozešli a rozhodli se

dům prodat, bydleli ale spolu až do listopadu 2020. Dne 22. 11. 2020 se účastníci pohádali, neboť žalobkyně omylem předložila žalovanému jinou než zprostředkovatelskou smlouvu. Poté, co jí žalovaný tuto smlouvu vytrhl z ruky, žalobkyně mu dala facku. Žalovaný jí řekl „ty krávo“. Žalobkyně utrpěla pohmoždění hlavy, hrudníku a pánve s 10 cm zarudnutím na pravé hýždě, a měla dvě odřeniny na pravém předloktí. Poté se žalobkyně z domácnosti odstěhovala. V prosinci 2020 žalobkyně nechala odpojit z domu elektřinu a plyn, ale žalovaného o tom neinformovala a dům zůstal bez plynu. Dne 23. 2. 2021 žalobkyně uzavřela kupní smlouvu s manžely [REDAKCE] kterým prodala svůj spoluvlastnický podíl o velikosti 3/4 na předmětných nemovitostech. K poslednímu incidentu mezi účastníky došlo v noci z 8. 2. 2021 na 9. 2. 2021, a žalobkyně z něj pořídila audiozáznam. Účastníci se pohádali a žalovaný nadával žalobkyni „kundo“, „odtáhnu tě za pačesy do sraček“ a „čůzo smradlavá“. Žalovaný pak chtěl před spaním uhasit oheň v krbu, u kterého seděla žalobkyně. Podle lékařské zprávy ze dne 9. 2. 2021 žalobkyně utrpěla hematom na hlavě o velikosti 5 x 8 cm; jiné zranění nebylo v lékařské zprávě uvedeno. Žalobkyně přípisem ze dne 2. 3. 2021 odstoupila od darovací smlouvy a odvolala svůj dar. K tomuto dni měla žalobkyně dostatečné finanční prostředky na svoji obživu.

4. Soud prvního stupně nejprve konstatoval, že žalobkyně má naléhavý právní zájem na požadovaném určení, a to s odkazem na ust. § 80. zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“). Uvedl, že v tomto případě je třeba postavit najisto, kdo je vlastníkem sporného spoluvlastnického podílu, neboť v případě, že by bylo prokázáno, že došlo k platnému odvolání daru, bylo by třeba učinit změnu údajů zapsaných v katastru nemovitostí a rozhodnutím o žalobě tak lze dosáhnout shody mezi skutečným stavem a stavem zápisu v katastru nemovitostí.
5. S odkazem na ust. § 587 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, (dále jen „o.z.“), ust. § 2055 odst. 1 o.z., ust. § 2068 odst. 1 o.z., ust. § 2072 odst. 1 o.z. a ust. § 2079 odst. 1 o.z., s připomenutím ust. § 135 odst. 1 o.s.ř. uzavřel, že darovací smlouva nebyla uzavřena v tísní a žalobkyně k jejímu uzavření nebyla donucena žalovaným, ale „aby to nevypadlo blbě před notářkou“. Protože žalobkyně mohla kdykoliv, a to i v průběhu jednání u notářky, podpis smlouvy odmítnout, dospěl k závěru, že nebyly naplněny podmínky uvedené v ust. § 587 o.z. a darovací smlouva byla uzavřena platně ve smyslu ust. § 2055 odst. 1 o.z. a ust. § 2057 odst. 1 o.z. S ohledem na to, že žalobkyně ke dni 2. 3. 2021 netrpěla nouzí a měla dostatek prostředků na svoji výživu, konstatoval prvostupňový soud, že k odvolání daru podle ust. § 2068 odst. 1 o.z. nedošlo platně. Stran naplnění podmínek odůvodňujících odstoupení žalobkyně od výše uvedené darovací smlouvy pro nevděk žalovaného, který svým jednáním úmyslně nebo z hrubé nedbalosti zjevně porušil dobré mravy, pak soud prvního stupně odkázal na konstantní judikaturu Ústavního soudu ČR (rozhodnutí sp. zn. II. ÚS 249/97) a Nejvyššího soudu ČR (rozhodnutí sp. zn. 20 Cdo 263/2001 a sp. zn. 33 Cdo 2718/2019) a v odst. 33 až 39 odůvodnění napadeného rozsudku podrobně vysvětlil, proč nelze uzavřít, že žalovaný svým jednáním zjevně porušil dobré mravy. Uzavřel, že vztahy mezi účastníky byly vyhocené, a jejich spory byly vzájemné, proto se rozešli i jako partneři a prodali dům, který společně budovali. Konstatoval, že vulgární výrazy žalovaného sice z pohledu mravního neodpovídají normě slušného chování, ale s ohledem na okolnosti, za kterých byly užity, nešlo o tak výrazný zásah do práv žalobkyně, aby to bylo důvodem pro odvolání daru, případně odstoupení od darovací smlouvy. Soud prvního stupně proto učinil závěr, že nedošlo k naplnění rozvazovací podmínky podle ust. § 2068 odst. 1 o.z. a ust. § 2072 odst. 1 o.z. O nákladech řízení rozhodl podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., když jejich výši určil podle ust. § 9 odst. 3 písm. a) a ust. § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále jen „AT“) ve spojení s ust. §§ 157 a 158 zák. č. 262/2006 Sb. a ust. 137 odst. 3 o.s.ř., s odkazem na ust. § 160 odst. 1 část věty před středníkem o.s.ř.
6. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně včas odvolání a předně v něm zrekapitulovala skutkový stav tak, jak jej popsala i před soudem prvního stupně. Namítala, že byla nesprávně posouzena otázka platnosti uzavření darovací smlouvy, a to se zdůrazněním, že nebyl správně vyhodnocen nepřiměřený nátlak ze strany žalovaného. Stran nevděku poukazovala na jeho slovní a fyzické útoky

Shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Řáhová

vůči ní, potvrzované v rozhodnutích města [redacted] č.j. [redacted] – 63 ze dne 11. 6. 2021, č.j. [redacted] – 71 ze dne 22. 11. 2021, se zdůrazněním lékařské zprávy ze dne 22. 11. 2020. Nad rámec připomínala, že tato jednání žalovaného jsou předmětem trestního řízení pro podezření ze spáchání přečinu týrání osoby žijící ve společném obydlí. Dovožovala, že se žalovaný vůči ní po dlouhou dobu choval agresivně a nevhodně, že jeho chování vyvrcholilo v několik verbálních a fyzických napadeních a v těchto souvislostech odkazovala na závěry rozhodnutí Ústavního soudu ČR sp. zn. I. ÚS 3362/10. Konstatovala, že i kdyby soud jednotlivé útoky a nevhodné chování žalovaného vůči ní nevyhodnotil jako ve zjevném rozporu s dobrými mravy, musí tak učinit alespoň v jejich souhrnu. Uzavřela, že jí žalovaný jakožto obdarovaný, úmyslně ublížil, jakožto dárci, tak, že zjevně porušil dobré mravy, a byl tedy naplněn důvod, pro který mohla odstoupit od daru. Soudu prvního stupně vytýkala, že ve vztahu k prokázání jednání žalovaného zcela nedůvodně pominul některé důkazy, které navrhovala. Navrhovala změnu rozsudku soudu prvního stupně tak, aby bylo žalobě vyhověno.

7. Žalovaný se k odvolání vyjádřil tak, že navrhoval potvrzení rozsudku soudu prvního stupně jako věcně správného. Konstatoval, že se prvostupňový soud dostatečným způsobem vypořádal se všemi důvody, pro které došlo ze strany žalobkyně k odvolání daru, a které definovala v jejím přípisu žalovanému, spočívajícím v odvolání daru ze dne 2. 3. 2021. Ohledně platnosti darovací smlouvy a projevu vůle připomínal, že vůle, která byla (navenek) projevována, odpovídá vůli, kterou jednající skutečně měl, když vůle vnitřní je souladná s vůlí projevenou navenek. Konstatoval, že vnitřní vůle je nesdělitelná a na její podobu lze toliko usuzovat z okolností, za nichž k právnímu jednání došlo. Pokud žalobkyně zpochybňovala vlastní projev vůle uzavřít s ním darovací smlouvu formou notářského zápisu, tak odkazoval na výslech svědkyně, notářky JUDr. [redacted], která toto tvrzení vyvrátila. Žalovaný se vyjádřil i k incidentu ze dne 22. 11. 2020, k audionahrávkám ze dne 8. 2. 2021, a to shodně, jak to uváděl již před soudem prvního stupně. Ohledně trestního oznámení pro podezření ze spáchání přečinu týrání osoby žijící ve společném obydlí uvedl, že Okresní státní zastupitelství v Berouně usnesením ze dne 1. 12. 2021 uložilo policejnímu orgánu, aby o věci znovu jednal a rozhodl, přičemž policejní orgán vydal dne 3. 1. 2022 usnesení, kterým věc znovu odložil. Ve vztahu k jeho uznání vinným z přestupku rozhodnutím přestupkové komise Města [redacted] sp. zn. [redacted] ze dne 22. 11. 2021, konstatoval, že k jeho odvolání vydal Krajský úřad Středočeského kraje dne 28. 2. 2022 rozhodnutí, kterým uvedené rozhodnutí přestupkové komise zrušil a věc vrátil k novému projednání.
8. Krajský soud v Praze jako soud odvolací (ust. § 10 odst. 1 o.s.ř.) po zjištění, že odvolání bylo podáno proti nepravomocnému rozsudku okresního soudu oprávněnou osobou (účastníkem řízení) v zákonné lhůtě (ust. § 204 odst. 1 o.s.ř.), že jde o rozhodnutí, proti kterému je odvolání přípustné (ust. § 201 o.s.ř.), a že žalobkyní uplatněné skutečnosti lze podřadit pod dovolené odvolací důvody [ust. § 205 odst. 2 písm. b), e), f) a g) o.s.ř.], přezkoumal napadený rozsudek soudu prvního stupně v rozsahu uvedeném v ust. § 212, věta první o.s.ř. a ust. § 212a odst. 1 a 3 o.s.ř., t.j. v celém rozsahu, tedy přezkoumal i řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, přihlížel k vadám řízení, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci (ust. § 212a odst. 5 o.s.ř.) a provedl důkaz rozhodnutím Města [redacted] komise pro projednání přestupků, č.j. [redacted] – 71 ze dne 22. 11. 2021, usnesením státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Berouně č.j. ZN [redacted] – 23 ze dne 1. 12. 2021, odvoláním žalovaného ze dne 6. 12. 2021 proti rozhodnutí komise pro projednání přestupků, ze dne 22. 11. 2021 a rozhodnutím Krajského úřadu Středočeského kraje č.j. [redacted] ze dne 28. 1. 2022 (ust. § 213 odst. 4 o.s.ř.), a poté dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
9. Odvolací soud shledal, že soud prvního stupně provedl v řízení potřebné dokazování, provedené důkazy správně hodnotil, zjistil z nich správné skutečnosti a na jejich základě dospěl ke správným závěrům o skutkovém stavu věci. Odvolací soud při svých závěrech o skutkovém stavu věci proto vychází z výsledků dokazování soudu prvního stupně, tak jak je ve svém rozsudku správně popsal, a pro stručnost na jeho rozsudek v těchto částech zcela odkazuje. Postupuje tak v souladu s

usnesením Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 29 Cdo 3450/2011 ze dne 16. 11. 2011, podle něhož vychází-li potvrzující rozhodnutí odvolacího soudu ve věci samé z týchž skutkových a právních závěrů jako rozhodnutí soudu prvního stupně ve věci samé, pak se požadavkům kladeným na obsah odůvodnění takového rozhodnutí odvolacího soudu ust. § 157 odst. 2 o.s.ř. nikterak neprotiví, jestliže odvolací soud (byť i v reakci na námitky odvolatele) omezí své závěry na prosté přitakání správnosti skutkových závěrů a právního posouzení věci soudem prvního stupně. To je dáno charakterem (postavením) odvolacího soudu, jenž plní roli přezkumné instance a nebuduje svá rozhodnutí „na zelené louce“ a bez vazby na argumentaci soudu prvního stupně.

10. Skutkové a právní závěry soudu prvního stupně jsou tedy správné, odvolací soud je sdílí, v souladu s výše citovaným usnesením Nejvyššího soudu ČR v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku a dále k věci, se zřetelem k odvolacím námitkám, dodává:
11. Namítá-li odvolatelka neprovedení všech navrhovaných důkazů, patří se uvést, že jedním z aspektů práva na spravedlivý proces je, že v soudním řízení je nutno umožnit účastníku řízení tvrdit rozhodné skutečnosti a k jejich prokázání navrhnout provedení relevantních důkazů. Tomuto právu účastníka řízení pak odpovídá povinnost obecného soudu o návrhu rozhodnout a v případě jeho zamítnutí poté v rozhodnutí ve věci samé odůvodnit, proč soud k provedení navržených důkazů nepřistoupil; okrajovou a obecnou zmínku v odůvodnění rozhodnutí neodpovídající závažnosti věci nelze považovat za řádné odůvodnění v intencích zásady spravedlivého procesu [srov. náleží Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 262/04 ze dne 8. 11. 2006 (N 208/43 SbNU 323)]. Neakceptování důkazního návrhu účastníka řízení lze založit toliko třemi důvody: Prvním je argument, podle něhož tvrzená skutečnost, k jejímuž ověření nebo vyvrácení je navrhován důkaz, nemá relevantní souvislost s předmětem řízení. Dalším je argument, podle kterého důkaz není s to ani ověřit, ani vyvrátit tvrzenou skutečnost, čili ve vazbě na toto tvrzení nedisponuje vypovídací potencií. Konečně třetím je pak nadbytečnost důkazu, t.j. argument, podle něhož určité tvrzení, k jehož ověření nebo vyvrácení je důkaz navrhován, bylo již v dosavadním řízení bez důvodných pochybností ověřeno nebo vyvráceno (srov. náleží Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 569/03 ze dne 29. 6. 2004, N 87/33 SbNU 339).
12. Žádného z výše uvedených pochybení se soud prvního stupně v této věci nedopustil, naopak se věcí řádně zabýval a náležitě odůvodnil, na základě jakých důkazů a úvah dospěl ke skutkovým zjištěním, které odvolatelka v odvolání podrobuje kritice. Odůvodnění napadeného rozsudku má racionální základnu a je hájitelné. Soud prvního stupně taktéž vysvětlil v odst. 23 odůvodnění napadeného rozsudku, z jakých důvodů neprovedl odvolatelkou navržené důkazy, přičemž uváděný důvod, jmenovitě nadbytečnost, je, jak z výše vyloženého vyplývá, ústavně aprobovaným důvodem dovolujícím soudu neprovést navržený důkaz.
13. Ohledně otázky platnosti uzavření darovací smlouvy a vyhodnocení žalobkyní tvrzeného nepřiměřeného nátlaku ze strany žalovaného, se odvolací soud zcela ztotožňuje se závěry soudu prvního stupně, uvedenými v odst. 30 odůvodnění napadeného rozsudku a pro stručnost na ně odkazuje. Připomíná jen, že projev vůle, kterým se oprávněná osoba dovolává neplatnosti právního jednání ve smyslu ust. § 587 odst. 1 o.z., lze učinit pouze jednáním a jen výslovně. Musí z něj být patrné, že se jím uplatňuje neplatnost konkrétního právního jednání, a musí v něm být označena vada (nedostatek svobody vůle) dotčeného právního jednání, která způsobila jeho neplatnost, a to včetně vyjádření okolností, v nichž je nedostatek svobody vůle spatřován. Namítla-li oprávněná osoba neplatnost právního jednání pro bezprávnou výhrůžku, může být v soudním (nebo jiném) řízení bezprávná výhrůžka uvažována na základě jen těch okolností, v nichž podle jejího názoru spočívá a které proto ve svém projevu vůle označila (shodně např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 21 Cdo 2250/2018 ze dne 19. 12. 2019). Prvostupňový soud naprosto správně vyhodnotil důkazní prostředky tam uvedené a je proto správný jeho závěr, že darovací smlouva nebyla uzavřena v tísní a žalobkyně k jejímu uzavření nebyla donucena žalovaným, neboť mohla kdykoliv, a to i v průběhu jednání u notářky, podpis smlouvy odmítnout.

14. Odstoupení od darovací smlouvy pro tvrzený nevděk, který měl spočívat ve zjevném porušení dobrých mravů žalovaným, vyhodnotil soud prvního stupně rovněž naprosto správně a i zde odvolací soud odkazuje na jeho závěry, uvedené v odst. 32 až 39. V nich odkázal i na konkrétní a přílehlavou judikaturu Ústavního soudu ČR a Nejvyššího soudu ČR.
15. Pokud odvolací soud doplnil dokazování listinami, specifikovanými výše (odst. 8), nevnesly ani tyto žádné nové poznatky k žalobkyní tvrzenému nevděku žalovaného.
16. Ten byl rozhodnutím Města [redacted] komise pro projednání přestupků, č.j. [redacted] – 71 ze dne 22. 11. 2021, uznán vinným z přestupku, ale podal proti němu dne 6. 12. 2021 odvolání, o kterém rozhodl Krajský úřad Středočeského kraje svým rozhodnutím č.j. [redacted] ze dne 28. 1. 2022 tak, že napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání. Důvodem zrušení byly nedostatky v provedeném dokazování, mající vliv na zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a nedostatek vztahující se ke kvalifikaci skutku. Usnesením státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Berouně č.j. [redacted] ZN [redacted] – 23 ze dne 1. 12. 2021 bylo zrušeno usnesení policejního orgánu Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, Územní odbor [redacted], Obvodní oddělení policie [redacted] ze dne 21. 9. 2021, č.j. [redacted], kterým byla podle ust. § 159a odst. 1 trestního řádu odložena trestní věc podezření ze spáchání přečinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle ust. § 199 odst. 1 trestního zákoníku, neboť je neodůvodněné, a policejnímu orgánu bylo uloženo, aby o věci znovu jednal a rozhodl.
17. Odvolací soud konstatuje, že používání nejrůznějších vulgarit se vůči sobě dopouštěli oba účastníci řízení opakovaně a že šlo tedy o jakýsi „běžný způsob jejich vzájemné komunikace“, vyplývající z jejich neurovnaných vztahů. Nelze přehlédnout, že došlo i k vzájemným fyzickým napadením, jak to soud prvního stupně uvedl zejm. v odst. 8 odůvodnění napadeného rozsudku. Účastníci řízení si dělali navzájem různé naschvály, a to jak při prodeji domu nebo když žalobkyně žalovanému nechala odpojit plyn a elektřinu, aniž by ho na to předem upozornila. Lze tedy uzavřít, že to nebyl jen žalovaný, kdo porušoval dobré mravy, ale že tak činila i žalobkyně.
18. Ve světle výkladu podaného soudem prvního stupně proto odvolací námitky žalobkyně nemohou nikterak obstát.
19. Soud prvního stupně proto nikterak nepochybil, když žalobu zamítl a odvolací soud proto jeho rozsudek jako věcně správný (včetně věcně správného akcesorického výroku o nákladech řízení) podle ust. § 219 o.s.ř. potvrdil.
20. O nákladech odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle ust. § 224 odst. 1 o.s.ř. a ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., kdy zcela procesně úspěšnému žalovanému vznikly ve stádiu odvolacího řízení náklady spojené s právním zastoupením advokátem podle vyhl. č. 177/1996 Sb. Ty jsou tvořeny dvěma hlavními úkony po 3 100 Kč [ust. § 11 odst. 1, a to 1x podle písm. d) - sepis vyjádření k odvolání, písm. g) - účast u jednání před odvolacím soudem dne 23. 3. 2022], když výše je dána ust. § 7 bod 5. ve spojení s ust. § 9 odst. 4 písm. b) AT], dvakrát náhrada hotových výdajů po 300 Kč (ust. § 13 odst. 4 AT) a dále náhrada za promeškaný čas podle ust. § 14 odst. 1 písm. a), odst. 3 vyhlášky a to za čtyři načaté půlhodiny po 100 Kč. Další náklady tvoří cestovné ve výši 829,69 Kč (srov. ust. § 13 odst. 1, 5 AT ve spojení s ust. § 157 zákoníku práce) za cestu [redacted] – [redacted] a zpět (120 km) automobilem Mercedes – Benz RZ [redacted] při ceně nafty 36,10 Kč za litr [podle ust. § 4 písm. c) vyhl. č. 511/2021 Sb.] a spotřebě 6,13 litrů/km, včetně základní náhrady 4,70 Kč [podle ust. § 1 písm. b) vyhl. č. 511/2021 Sb.]. Dále pak byla přiznána 21% daň z přidané hodnoty [ust. § 47 odst. 1, písm. a) zák. č. 235/2004 v platném znění] z výše uvedených položek ve výši 1 560,23 Kč (ust. § 137 odst. 3 o.s.ř.). Celkové náklady žalovaného činí za tuto část řízení (po zaokrouhlení) 9 590 Kč a jejich náhrada mu byla přisouzena v obecné pariční lhůtě (ust. § 160 odst. 1 věta před středníkem o.s.ř.) a na zákonné platební místo (ust. § 149 odst. 1 o.s.ř.).

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Řáhová

Proti tomuto rozsudku lze podat u soudu, který rozhodoval v prvním stupni, dovolání k Nejvyššímu soudu České republiky, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak, když přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

Praha 23. březen 2022

JUDr. Hana Lojkásková v. r.
předsedkyně senátu